

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Miasta Ś.

przy uczestnictwie Ś. Spółki z ograniczoną  
odpowiedzialnością w Ś.

o zobowiązanie zarządu do udostępnienia wspólnikowi wglądu do dokumentów  
i ksiąg Spółki oraz do udzielenia wyjaśnień,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 6 października 2017 r.,  
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 5 lipca 2017 r., sygn. akt XIX Ga (...),

**oddala zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy Miasta Ś. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 marca 2017 r. w sprawie z udziałem Ś. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. o zobowiązanie zarządu do udostępnienia wspólnikowi wglądu do dokumentów i ksiąg Spółki oraz do udzielenia wyjaśnień. Odrzucenie skargi kasacyjnej nastąpiło, z powołaniem się na art. 519<sup>1</sup> oraz art. 398<sup>6</sup> § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. ze względu na niedopuszczalność skargi.

W zażaleniu wnioskodawca zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie zaskarżonym postanowieniem art. 519<sup>1</sup> § 3 w związku z art. 398<sup>6</sup> § 2 i w związku z art. 13 § 2 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie i nieprawidłowe uznanie, że przedmiot rozpoznawanej sprawy ma charakter postępowania rejestrowego. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przekazanie skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego w celu jej rozpoznania, a także zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioskodawca ma rację, że sprawa będąca przedmiotem złożonego przezeń wniosku nie ma charakteru sprawy rejestrowej w rozumieniu art. 519<sup>1</sup> § 3 k.p.c., gdyż nie każda sprawa rozpoznawana przez sąd rejestrowy jest sprawą rejestrową. Dotyczy to również rozumienia takich spraw przez art. 694 - 694 k.p.c., które to stanowisko zgodnie podziela doktryna i orzecznictwo, w szczególności odnośnie do spraw nie dotyczących wpisu ani wykreślenia z rejestru, a mieszczących się w kategorii tzw. spraw pomocniczych i nadzorczych, należących do sądu rejestrowego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r., III CZ 2/15, nie publ.). Uznaje się jednocześnie, że skarga kasacyjna przewidziana w art. 519<sup>1</sup> § 3 k.p.c. została ograniczona tylko do najistotniejszych orzeczeń kreujących albo niweczących byt prawny podmiotów podlegających rejestracji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2016 r., II CZ 98/15, nie publ.).

Mimo tego, że uzasadnienie przez Sąd Okręgowy odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 519<sup>1</sup> § 3 k.p.c. nie jest prawidłowe, to samo postanowienie o odrzuceniu odpowiada prawu. Nietrafne jest bowiem twierdzenie wnioskodawcy, że nie ma żadnego przepisu ustawy, który w sposób bezpośredni wykluczałby dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawie, której dotyczy wniosek. Taki przepis nie jest w ogóle potrzebny, skoro z uregulowania normatywnego wynika pełny zakres spraw dopuszczalnych i niedopuszczalnych, od których w postępowaniu nieprocesowym może być wniesiona skarga kasacyjna. Należy sięgnąć do art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c., z którego wynika, że skarga kasacyjna od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, przysługuje tylko w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego

i spadkowego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Sprawa będąca przedmiotem wniosku oraz zażalenia nie należy do żadnej z wymienionych kategorii spraw, zwłaszcza nie można jej zakwalifikować do najbliższej kategorii spraw z zakresu prawa osobowego. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, które należy podzielić, za sprawę z tego zakresu można uznać jedynie taką sprawę, której rozstrzygnięcie bezpośrednio decyduje o istnieniu podmiotu lub jego zdolności do czynności prawnych. W sprawie chodzi o spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, więc zasadne jest twierdzenie, że taka wąska wykładnia odpowiada celowi czynności pomocniczo-nadzorczych sądu i funkcji skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2017 r., V CZ 89/16, nie publ.). Jeżeli więc nie znajduje się przepisu szczególnego, który przyznawałby uprawnienie do wniesienia skargi kasacyjnej w tego rodzaju sprawach, jak ta będąca przedmiotem niniejszego postępowania, to należy uznać, że sprawa o zobowiązanie zarządu Spółki do udostępnienia wspólnikowi wglądu do dokumentów i ksiąg oraz udzielenia wyjaśnień nie kwalifikuje się do spraw, w których może być na podstawie art. 519<sup>1</sup> § 1 k.p.c. wniesiona skarga kasacyjna.

Z tych względów należało na podstawie art. 398 w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 oddalić zażalenie.